

Josef Mässrur.

Detta namn ljuder icke svenskt och är det icke heller, men det har dock burits av en av banbrytarna på Svenska Missionsförbundets ost-turkestanska missionsfält. Mässrur härstammade från Teheran i Persien och var född av persiska föräldrar. Något om hans tidigare öden, då han gick under det muhammedanska namnet Ghäsım khan, känna vi icke med visshet, men de hava otvivelaktigt varit mycket skiftande.

Hos en fransk läkare i Teheran hade han emellertid inhämtat ett avsevärt mått av både teoretiskt och praktiskt medicinskt vetande samt lärt sig franska språket. Han uppträdde som självständig praktiserande läkare, när han först under sommaren 1893 sammanträffade med vår missions-syster Anna Nyström i trakten av Tabris. Om detta sammanträffande berättar Anna Nyström i ett brev av den 7 oktober samma år sålunda: "En doktor Mirza Ghäsım från Teheran var på besök under sommaren. Han kom för att se, om vi voro botanister, som en av tjänarna sagt honom, men han fann något annat. Jag slog upp Nya Testamentet enligt hans önskan, och han läste själv högt, så att de övriga männen hörde det, Joh. 3:dje och 4:de kap. — — — — Om ett par dagar kom han till byn och ville veta, om det var sant, att bibeln profeterar om Jesus, ty han hade hört sägas det. Han sade sig vara utan frid och utan religion, ty muhammedanismens tomhet hade han redan insett, men han ville veta, om kristendomen kunde giva visshet om frälsning m. m. Jag slog sedan upp de huvudsakligaste profetiorna om Jesus, vilka han själv läste och översatte på persiska för sin kamrat. Han sade

mycket bestämt: "Det är Eder plikt att undervisa mig, ty jag vill veta sanningen."

Sedan han så en tid mottagit undervisning, och den kristna församlingen i honom sett en lärjunge i anda och sanning, blev han döpt och erhöll namnet Josef.

När de första svenska missionärerna skulle resa till Ost-Turkestan, och det blev bestämt, att Anna Nyström skulle flyttas från Persien till det nya fältet, kom även Josef Mässrur med och inträdde nu i Svenska Missionsförbundets tjänst 1894. I Turkestan blev han under dessa banbrytningstider av en oersättlig betydelse för vår mission. En utomordentligt kraftig och oförskräckt man med ett skarpt förstånd, och därtill född österlänning och uppfostrad som muhammedan, var han i stånd att bana sig fram, där för andra ingen väg fanns. Det var han, som skaffade missionen fotfäste i Jarkend, där vi nu ha vår bästa och mest blomstrande station. Men detta gick genom många strider och slitningar, ur vilka dock Mässrur alltid utgick som segrare.

Efter ankomsten till Kaschgar ingick han den 5 maj 1895 äktenskap med Anna Nyström, hos vilken han för hela livet fann ett stöd för sin anda och en självuppoffrande kärlek in i döden, sådan som världen mer sällan skådar bland människors barn. År 1900 reste makarna Mässrur hem till Persien och Sverige, i vilket senare land de stannade till hösten följande år. Josef Mässrur, som nu lärde tandläkareyrket, begärde sitt avsked ur missionens tjänst och begav sig därefter till sitt hemland, där han några år övade praktik som läkare och tandläkare i staden Räscht. Efter några år flyttade han till huvudstaden Teheran och fick slutligen anställning som militärläkare, vilken befattning han dock aldrig hann tillträda, förrän budet kom, som kallade honom ur tiden den 31 mars 1913.